

Statsrådets förordning om transport av farliga ämnen på väg 13.3.2002/194

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994):

1 kap

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om transport av farliga ämnen på väg när transporten börjar, utförs och slutar i Finland.

Om en transport av farliga ämnen börjar, utförs eller slutar någon annanstans än i Finland, tillämpas på transporten av dessa ämnen på väg i Finland antingen denna förordning samt kommunikationsministeriets förordningar eller den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979).

Om ett fordon som är avsett för vägtrafik under en sådan transport av farliga ämnen som omfattas av tillämpningsområdet för denna förordning tas emot för transport i något annat transportmedel, skall uteslutande de bestämmelser och föreskrifter om transport av farliga ämnen som gäller för detta transportmedel gälla under den del av färden som sker med detta transportmedel.

På sådan transport av farliga ämnen som sker i terräng och på snöskoterleder enligt terrängtrafiklagen (1710/1995) tillämpas bestämmelserna om vägtransport, om inte något annat bestäms i ministeriets förordning. (21.4.2005/250)

Denna förordning gäller inte intern transport eller tillfällig förvaring av farliga ämnen inom hamnområden eller på flygplatser. På transport av flytande bränsle på flygplatser tillämpas dock 5 och 15 §. (21.4.2005/250)

2 § (21.4.2005/250)

Definitioner

I denna förordning avses med

- 1) *TFÄ-lagen* lagen om transport av farliga ämnen (719/1994),
- 2) *ADR-bestämmelserna* den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR), sådan den är i kraft såsom bindande för Finland,
- 3) *RID-bestämmelserna* de bestämmelser om internationella järnvägstransporter av farligt gods som ingår i en bilaga till bihang B (CIM) till konventionen om internationell järnvägstrafik (COTIF) (FördrS 5/1985), sådana de är i kraft såsom bindande för Finland,

4) *ADR-direktivet* rådets direktiv 94/55/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg, sådant det lyder senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/111/EG,

5) *RID-direktivet* rådets direktiv 96/49/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg, sådant det lyder senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/110/EG,

6) *IMDG-koden* det regelverk som definieras i kapitel VII del A regel 1 i bilagan till 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) och som innehåller bestämmelser om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg,

7) *ICAO-TI* de tekniska bestämmelser om lufttransport av farliga ämnen som Internationella civila luftfartsorganisationen publicerar som standarder med stöd av konventionen angående internationell civil luftfart (FördrS 11/1949),

8) *ministeriets förordning* kommunikationsministeriets förordning om transport av farliga ämnen på väg (277/2002),

9) *förpackning* förpackningar, IBC-behållare och storytterförpackningar som har godkänts för transport av farliga ämnen,

10) *tank* tankfordon, avmonterbara tankar, batterifordon, MEG-containerar, UN-tankar och tankcontainerar,

11) *bulkcontainer* de bulkcontainerar som avses i kapitel 6.11 i bilaga A till ministeriets förordning,

12) *gaskärl* gasflaskor, rörkärl, tryckfat, flaskpaket och slutna kryokärl.

Uppgifter om de standarder som avses i 1 mom. 7 punkten ges av Luftfartsverket.

3 §

Tillfällig förvaring

Med tillfällig förvaring avses utöver vad som bestäms i TFÄ-lagen tillfälliga avbrott i färden som beror på transportförhållandena samt tillfälligt förvaring föranledd av byte av transportslag eller transportmedel, förutsatt att på begäran av tillsynsmyndigheten uppvisas dokument av vilka framgår avsändnings- och mottagningsplats och att kollin och tankar inte öppnas under den tillfälliga förvaringen, med undantag av eventuella besiktningar utförda av tillsynsmyndigheten.

4 § (21.4.2005/250)

Internationella överenskommelser som skall tillämpas

Utöver vad som bestäms i 1 § 2 mom. kan av Finland godkända separata överenskommelser som avses i ADR-bestämmelserna tillämpas också på nationella transporter av farliga ämnen på väg i Finland. Uppgifter om dessa separata överenskommelser ges av kommunikationsministeriet.

5 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande klasser:

Klass 1	Explosiva ämnen och föremål
Klass 2	Gaser
Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen, självreaktiva ämnen och fasta okänsliggjorda explosivämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen
Klass 4.3	Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
Klass 5.1	Oxiderande ämnen
Klass 5.2	Organiska peroxider
Klass 6.1	Giftiga ämnen
Klass 6.2	Smittförande ämnen
Klass 7	Radioaktiva ämnen
Klass 8	Frätande ämnen
Klass 9	Övriga farliga ämnen och föremål

(3.4.2003/283)

Om kriterierna för klassificering av farliga ämnen och till dem hörande tester bestäms genom förordning av ministeriet.

I de fall som anges i kapitel 2.2 i bilagan A till ministeriets förordning klassificerar säkerhetsteknikcentralen ämnen eller godkänner en utförd klassificering av dem. Strålsäkerhetscentralen klassificerar dock i så fall radioaktiva ämnen eller godkänner klassificeringen av dem. Myndigheten kan kräva att avsändaren av ett ämne företer resultat av de test som behövs för att utreda klassificeringen. (21.4.2005/250)

Finland erkänner den behöriga myndighet som avses i ADR- och RID-bestämmelserna och ADR- och RID-direktiven eller ett annat organ som denna myndighet bemyndigat att klassificera ämnet och godkänna klassificeringen. (21.4.2005/250)

2 kap

Parternas skyldigheter

6 § (21.4.2005/250)

Skyddsplan

I den skyddsplan som avses i 11 d § 1 mom. i TFÄ-lagen skall ingå åtminstone

- 1) en detaljerad fördelning av ansvaret för säkerhetsåtgärderna på yrkeskunniga och kompetenta personer som har tillbörliga befogenheter att fullgöra sina skyldigheter,
- 2) en förteckning över de farliga ämnen eller de typer av farliga ämnen som omfattas av verksamheten,
- 3) en kartläggning av transporterna och en bedömning av säkerhetsriskerna i anslutning till dem, inklusive eventuella uppehåll i transporterna, farliga ämnen i fordon, tankar eller containrar såväl före som under och efter transporterna liksom även tillfällig förvaring av farliga ämnen vid byte av transportslag eller transportmedel,
- 4) en tydlig beskrivning av de åtgärder som skall vidtas för att minska säkerhetsriskerna motsvarande aktörens ansvar och åligganden; dessa åtgärder omfattar åtminstone
 - a) utbildning,
 - b) förfaranden i situationer som påverkar säkerheten, såsom ett allvarligt hot samt kontroll vid anställning av personal eller då anställda övergår till nya arbetsuppgifter,
 - c) handlingssätt i olika transportsituationer såsom val och användning av transportrutter, verksamhet under tillfällig förvaring och på sådana platser där utomstående har möjlighet att påverka transportens säkerhet,
 - d) utrustning och resurser som skall användas för att minska säkerhetsriskerna,
- 5) effektiva och uppdaterade metoder för rapportering och för åtgärder vid säkerhetshot, säkerhetsförseelser eller säkerhetstillbud,
- 6) förfaranden för utvärdering och testning av skyddsplanen samt för återkommande kontroll och uppdatering av den,
- 7) åtgärder för att trygga datasäkerheten för den transportinformation som skyddsplanen innehåller,
- 8) åtgärder för att säkerställa att spridningen av information i skyddsplanen begränsas till endast de personer som behöver informationen; dessa förfaranden får inte begränsa tillgången till annan information som behövs vid transporten.

7 §

Avsändare

Om avsändarens skyldigheter bestäms i 8 § TFÄ-lagen. Den som sänder farliga ämnen får för transport överlämna endast sådana försändelser som överensstämmer med bestämmelserna. Dessutom skall avsändaren särskilt

- 1) försäkra sig om att de farliga ämnena är klassificerade enligt bestämmelserna och att de får transporteras på väg,

- 2) överlämna till transportören uppgifter som behövs för genomförande av transporten, den godsdeklaration som krävs eller motsvarande följesedel samt övriga dokument såsom tillstånd, godkännanden, upplysningar och intyg,
- 3) använda endast förpackningar och tankar, vilka är godkända och lämpliga för transport av det farliga ämnet i fråga och är märkta enligt bestämmelserna,
- 4) uppfylla de krav som gäller försändningssätt och försändningsbegränsningar,
- 5) se till att tömda, ej rengjorda tankar som inte har tömts på gaser samt tömda, ej rengjorda fordon och stor- och småcontainrar som använts för transport i bulk är korrekt märkta och försedda med korrekta etiketter samt att tömda, ej rengjorda tankar är väl förslutna och att de är lika täta som när de är fyllda.

Om avsändaren nyttjar tjänster som bjuds ut av andra parter, t.ex. förpackare, lastare eller fyllare, i anspråk, skall han eller hon vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att sändningen uppfyller kraven i bestämmelserna. Avsändaren kan dock i de fall som avses i 1 mom. 1–3 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra parter.

Om avsändaren handlar på uppdrag av tredje part, skall denna tredje part skriftligen informera avsändaren om de farliga ämnen försändelsen innehåller och ställa de uppgifter och handlingar till förfogande som avsändaren behöver för att fullgöra sina skyldigheter.

8 §

Transportör och förare

Om transportörens och förarens skyldigheter bestäms i 9 och 10 § TFÄ-lagen. Dessutom skall transportören och föraren när han tar sig an transport av farliga ämnen vid avsändningsstället dessutom särskilt

- 1) kontrollera att de farliga ämnen som har lämnats för transport får transporteras på väg,
- 2) försäkra sig om att föreskrivna handlingar medförs i transportenheten,
- 3) genom en visuell kontroll försäkra sig om att fordonet och lasten inte uppvisar några synliga brister, otätheter eller sprickor och att fordonet eller lasten inte saknar någon utrustning,
- 4) försäkra sig om att tankarna har besiktigats inom utsatt tid,
- 5) kontrollera att begränsningar avseende farliga ämnen på en transportenhet som bestäms i ministeriets förordning inte överskreds,
- 6) försäkra sig om att de storetiketter och märkningar som föreskrivs för fordonet eller tanken på ett tankfordon är påsatta, och
- 7) försäkra sig om att den utrustning som enligt bestämmelserna skall medföras i fordonet och som i de skriftliga skyddsinstruktionerna föreskrivs för föraren finns i fordonet.

Transportören och föraren skall kontrollera att storetiketter och märkningar på fordonet eller tankfordonet avlägsnas.

De skyldigheter som avses i 1 mom. skall i tillämpliga delar fullgöras på grundval av transportdokument och andra handlingar genom visuell kontroll av fordonet och containrarna samt vid behov lasten. Transportören och föraren kan i de fall som avses i 1 mom. 1, 2, 5 och 6 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

Om föraren eller transportören på någon av de punkter som avses i 1 mom. konstaterar försummelser eller andra överträdelser av bestämmelserna får han inte låta försändelsen transporteras vidare förrän överträdelserna har rättats till.

De säkerhetsanordningar för fordon som avses i 11 d § 2 mom. i TFÄ-lagen skall fungera på ett ändamålsenligt sätt. Dessa anordningar och andra säkerhetsarrangemang får inte förhindra räddningsverksamheten. (21.4.2005/250)

9 §

Mottagare

Mottagaren får inte vägra ta emot en försändelse, om inte tvingande skäl för detta föreligger. Mottagaren skall efter lossningen av lasten kontrollera att de bestämmelser som gäller honom har uppfyllts. Mottagaren skall särskilt

1) i de fall som anges i bestämmelserna sörja för att fordon och containrar rengörs samt för att de riskfaktorer som hänför sig till det ämne som transporteras elimineras, och

2) tillse att inga storetiketter eller orangeskyltar längre är synliga på fullständigt tömda och rengjorda containrar eller på containrar för vilkas del de riskfaktorer som hänför sig till det transporterade ämnet har eliminerats eller tankar till andra än tankfordon.

Tar mottagaren tjänster från andra delaktiga, t.ex. lossnings- eller rengöringspersonal eller personal som eliminerar andra riskfaktorer, i anspråk, skall han eller hon vidta tillräckliga åtgärder för att säkerställa att kraven i bestämmelserna har uppfyllts.

Mottagaren får återsända en container till transportören först när de åtgärder som avses i 1 mom. har vidtagits.

10 § (21.4.2005/250)

Övriga parter

Andra än i 7–9 § avsedda parter som är delaktiga i en transport är lastare, förpackare, fyllare av tankar samt av fordon och containrar för bulkgoods samt innehavare av tankcontainer eller UN-tank. Bestämmelser om skyldigheterna för de övriga parterna finns i TFÄ-lagen.

11 §

Lastare

Lastaren har särskilt följande skyldigheter. Lastaren

- 1) får överlämna farliga ämnen till transportören endast om det enligt bestämmelserna är tillåtet att transportera dem på väg,
- 2) skall vid överlämnandet av förpackade farliga ämnen eller tömda, ej rengjorda förpackningar för transport kontrollera att förpackningen inte är skadad. Lastaren får inte överlämna ett kolli, vars förpackning är skadad, och i synnerhet otät så att farliga ämnen läcker ut eller kan läcka ut, innan den skadade förpackningen reparerats. Detta gäller även tömda, ej rengjorda förpackningar,
- 3) skall vid lastning av farliga ämnen i fordon eller storcontainrar eller småcontainrar iaktta kraven i specialbestämmelserna för lastning och hantering,
- 4) skall efter lastning av farliga ämnen i containrar iaktta de krav som gäller storetiketter och orangeskyltar,
- 5) skall vid lastning av kollin beakta samlastningsförbud, även med avseende på farliga ämnen som redan finns i fordonet eller storcontainern, samt bestämmelser för separering av livsmedel, njutningsmedel och djurfoder.

Lastaren kan i de fall som avses i 1 mom. 1, 4 och 5 punkten förlita sig på de upplysningar och uppgifter som ställts till hans förfogande av andra delaktiga.

12 §

Förpackare

Förpackaren har särskilt följande skyldigheter. Förpackaren skall

- 1) följa förpackningsbestämmelserna och bestämmelserna om samemballering, och
- 2) om han förbereder kollin för transport, följa bestämmelserna om märkning och etikettering av kollin.

13 §

Fyllare av tankar samt av fordon och containrar för bulkgoods

Den som fyller tankar samt fordon och containrar för bulkgoods har särskilt följande skyldigheter. Fyllaren

- 1) skall inför fyllning av en tank förvissa sig om att tanken och dess utrustningsdetaljer är i tekniskt felfritt skick,
- 2) skall förvissa sig om att tankarna har besiktigats inom utsatt tid,
- 3) får fylla tanken endast med sådana farliga ämnen för transport av vilka tanken har godkänts,

- 4) skall vid fyllning av en tank iaktta bestämmelser avseende farliga ämnen i angränsande tankfack,
- 5) skall vid fyllning av en tank beakta högsta tillåtna fyllningsgrad eller högsta tillåtna massa per liter volym för ämnet,
- 6) skall efter fyllning av en tank kontrollera att förslutningsanordningen är tät,
- 7) skall se till att det inte finns farliga rester av fyllnadsämnet utanpå de fyllda tankarna, och
- 8) skall när han förbereder farliga ämnen för transport tillse att föreskrivna storetiketter och orangeskyltar eller varningsetiketter placerats enligt bestämmelserna på tankar, fordon med bulkgoods samt stor- och småcontainrar.

14 §

Innehavare av tankcontainer eller UN-tank

En innehavare av en tankcontainer eller UN-tank har särskilt följande skyldigheter.
Innehavaren skall

- 1) se till att bestämmelserna om konstruktion, utrustning, besiktning och märkning i fråga om en tankcontainer eller UN-tank beaktats,
- 2) se till att underhåll av tankcontainrar eller UN-tankar och deras utrustning genomförs på ett sätt som säkerställer att tankcontainern eller UN-tanken under normala driftsförhållanden uppfyller kraven i bestämmelserna fram till nästa periodiska besiktning, och
- 3) låta utföra en extra besiktning av en tankcontainer eller UN-tank om den eller dess utrustning på grund av reparation, ombyggnad eller olycka kan ha försämrats.

15 § (21.4.2005/250)

Utbildning av personal

Den utbildning som avses i 11 § 1 mom. i TFÄ-lagen skall omfatta transportkraven och lämpa sig för personalens ansvarsområde och uppgifter. Utbildningen skall bestå av

- 1) *allmän grundläggande utbildning*, där personalen ges utbildning om de allmänna bestämmelserna om transport av farliga ämnen på väg,
- 2) *uppgiftsbaserad utbildning*, där personalen ges sådan detaljerad utbildning om bestämmelserna gällande transport av farliga ämnen på väg som direkt är anpassad efter personalens ansvarsområden och arbetsuppgifter samt dessutom, om en del av transporten sker på något annat sätt än som vägtransport, utbildning om de bestämmelser som gäller detta andra transportslag,
- 3) *säkerhetsutbildning*, där personalen ges utbildning om de faror som farliga ämnen kan förorsaka i förhållande till den olycksfallsrisk och exponering som en eventuell olycka vid transport, lastning och lossning av farliga ämnen kan medföra; genom utbildningen

eftersträvas att personalen kan hantera farliga ämnen på ett säkert sätt och vet vilka åtgärder som skall vidtas i en nödsituation,

4) *utbildning i anslutning till transport av radioaktiva ämnen*, där personal som deltar i transport av radioaktiva ämnen ges lämplig utbildning om strålningsrisker i samband med transport av radioaktiva ämnen och om försiktighetsåtgärder som skall beaktas för skydd mot strålning och för att skydda andra personer,

5) *utbildning i skyddsåtgärder*, som är inriktad på säkerhetsrisker samt identifiering av och metoder för minskning av säkerhetsrisker, liksom också åtgärder som är nödvändiga vid säkerhetsförseelser; utbildningen skall innehålla uppgifter om en eventuell skyddsplan som är anpassad efter personernas ansvarsområde, förpliktelser och arbetsuppgifter när planen genomförs,

6) *kompletterande utbildning*, vid vilken regelbundet ges uppgifter om ändringar som skett i bestämmelserna; den utbildning som avses i 5 punkten begränsas inte till ändringar av bestämmelser och föreskrifter.

Bestämmelser om utbildning av säkerhetsrådgivare och utbildning för erhållande av ADR-körtillstånd utfärdas särskilt.

3 kap

Förpackningar

16 §

Tekniska krav på förpackningar

Om tekniska krav på förpackningar och tankar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

17 § (21.4.2005/250)

Gaskärl som hör till transportabla tryckbärande anordningar

I fråga om de gaskärl och tillbehör till dem som hör till transportabla tryckbärande anordningar erkänner Finland de bedömningar av överensstämmelse med kraven, förnyade bedömningar av överensstämmelse med kraven, periodiska besiktningar och andra åtgärder för att påvisa överensstämmelse med kraven enligt rådets direktiv om transportabla tryckbärande anordningar 1999/36/EG som vidtagits i något annat land än Finland.

Om det inte är fråga om sådan transport av farliga ämnen som avses i 1 § 2 mom., skall materialet i ett gaskärl och i dess utrustning som används vid transport och som hör till transportabla tryckbärande anordningar vara beständigt mot sprödbrott till en temperatur av - 40 °C.

På gaskärlet skall en märkning "-40 °C" som visar materialets hållbarhet enligt 2 mom. finnas efter den märkning om överensstämmelse och besiktningsorganets identifikationsnummer som avses i 6 § 1 mom. i statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar

avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven (302/2001) eller någon annan märkning som säkerhetsteknikcentralen har godkänt.

18 §

Påvisande av förpackningars överensstämmelse med kraven

Om påvisande av att förpackningar som används vid transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven bestäms i 3 § statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven.

19 § (21.4.2005/250)

Användningen av ADR- och RID-förpackningar

Vid transport av farliga ämnen får som förpackningar, med undantag för förpackningar som hör till transportabla tryckbärande anordningar, även användas typgodkända förpackningar enligt gällande ADR- eller RID-bestämmelser eller ADR- eller RID-direktiv, IBC-behållare och storytterförpackningar. I de fall som avses i ministeriets förordning skall fallprovet för plastförpackningar med avvikelse från ADR- och RID-bestämmelserna och ADR- och RID-direktiven göras vid en temperatur på $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$. Förpackningen skall då vara försedd med en märkning om fallprovets temperatur i enlighet med bestämmelserna, eller godsdeklarationen eller motsvarande följesedel skall förses med märkningen: *"Förpackningen överensstämmer med ADR/RID-bestämmelserna, provad i $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$ ".*

Ett gaskärl som inte har π -märkts och som har fyllts utomlands och godkänts i något annat land än Finland enligt ADR- och RID-bestämmelserna, får efter att transporten enligt ADR-bestämmelserna har avslutats i Finland transporteras för att tömmas och returneras tom till utlandet utan den märkning som avses i 17 §, om avsändaren i godsdeklarationen eller motsvarande följesedel försäkrar att gaskärlet och dess utrustning är beständiga mot sprödbrott till en temperatur av $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$ på följande sätt: *"Gaskärlet och dess utrustning är beständiga upp till $-40\text{ }^{\circ}\text{C}$ ".*

20 §

Anmälan när en förpackning har gått sönder

Avsändaren, transportören och mottagaren är skyldiga att vid transport av radioaktiva ämnen underrätta strålsäkerhetscentralen och vid transport av andra farliga ämnen att underrätta säkerhetsteknikcentralen när konstruktionen på en förpackning som är godkänd eller i övrigt har påvisats stämma överens med kraven har gått sönder under normala transportförhållanden.

4 kap

Fordon, tankar och containrar (21.4.2005/250)

21 §

Fordons konstruktion

Ett fordon som är avsett för transport av farliga ämnen skall vara av hållbar konstruktion och lämpligt för ändamålet, så att det farliga ämnet kan transporteras så riskfritt som det med beaktande av egenskaperna hos det ämne som transporteras rimligtvis är möjligt.

En transportenhet som transporterar farliga ämnen får innehålla högst en släpvagn eller en påhängsvagn, om inte något annat bestäms genom förordning av ministeriet.

22 §

Godkännande av fordon

I förordning av ministeriet angivna fordon som transporterar tankar och fordon som är avsedda för transport av explosiva varor skall, utöver vad som på annat ställe föreskrivs om besiktning, vid besiktning godkännas för transport av farliga ämnen eller ämnesgrupper samt efterbesiktas årligen. Över godkännande vid besiktningen skall skrivas ett intyg om godkännande om vilket bestäms genom förordning av ministeriet.

Godkännandet av ett fordon som avses i 1 mom. och i ADR-bestämmelserna beviljas och besiktningarna enligt nämnda moment utförs av ett av Fordonsförvaltningscentralen befullmäktigat besiktningställe som har förutsättningar att vidta dessa åtgärder. Fordonsförvaltningscentralen kan återkalla befullmäktigandet för en viss tid eller helt och hållet, om godkännandena och besiktningarna inte utförs på ett tillbörligt sätt. Av en person som beviljar godkännanden och utför besiktningar krävs i 10 § lagen om koncession för fordonsbesiktning (1099/1998) avsedd behörighet.

Ett grundfordon skall i de fall som bestäms genom förordning av ministeriet vara typgodkänt. Detta godkännande och det typgodkännande av grundfordon som förutsätts i ADR-bestämmelserna beviljas av Fordonsförvaltningscentralen.

23 §

Tekniska krav på tankar

Om tekniska krav på tankar som används för transport av farliga ämnen bestäms i 13 a § TFÄ-lagen och med stöd av den i förordning av ministeriet.

24 § (21.4.2005/250)

Ibruktagande av utländska tankar och bulkcontainrar

Tillverkaren eller importören av en importerad tank som har tillverkats i utlandet, med undantag för en tank som hör till transportabla tryckbärande anordningar, får inte överlåta tanken för bruk förrän ett TFÄ-besiktningssorgan har godkänt tankens konstruktionstyp och vid sin besiktning konstaterat att tanken överensstämmer med de bestämmelser som gäller i Finland. En tank som är avsedd för transport av radioaktiva ämnen godkänns för bruk av strålsäkerhetscentralen.

Om en importerad tank som har tillverkats i utlandet och som avses i 1 mom. har besiktats och testats av en i ADR- eller RID-bestämmelserna eller ADR- eller RID-direktiven avsedd behörig myndighet eller en av denna myndighet bemyndigad inrättning enligt de

bestämmelser som gäller i Finland och giltigt intyg jämte utredning kan uppvisas, behövs ingen ny besiktning, om det inte finns särskilda skäl för detta.

Vid transport av farliga ämnen får som bulkcontainer också användas bulkcontainrar som godkänts enligt gällande ADR- eller RID-bestämmelser eller ADR- eller RID-direktiv.

25 § (21.4.2005/250)

Tankar som hör till transportabla tryckbärande anordningar

I fråga om de tankar och tillbehör till dem som hör till transportabla tryckbärande anordningar erkänner Finland de bedömningar av överensstämmelse med kraven, förnyade bedömningar av överensstämmelse med kraven, periodiska besiktningar och andra åtgärder för att påvisa överensstämmelse med kraven enligt rådets direktiv om transportabla tryckbärande anordningar 1999/36/EG som vidtagits i något annat land än Finland.

Om det inte är fråga om sådan transport av farliga ämnen som avses i 1 § 2 mom., skall materialet i en tank och i dess utrustning som används vid transport och som hör till transportabla tryckbärande anordningar vara beständigt mot sprödbrott till en temperatur av -40 °C.

På tanken skall en märkning "-40 °C" som visar materialets hållbarhet enligt 2 mom. finnas efter den märkning om överensstämmelse och besiktningsorganets identifikationsnummer som avses i 6 § 1 mom. i statsrådets förordning om påvisande av att förpackningar och tankar avsedda för transport av farliga ämnen stämmer överens med kraven eller någon annan märkning som säkerhetsteknikcentralen har godkänt.

5 kap

Transport

26 §

Handlingar

När farliga ämnen överläts för transport skall avsändaren till transportören överlämna en godsdeklaration eller motsvarande följesedel i vilken har antecknats de föreskrivna uppgifterna om det ämne som skall transporteras. Om ett farligt ämne transporteras i en storcontainer på väg och därefter som havstransport, skall avsändaren till godsdeklarationen eller till motsvarande följesedel foga ett sådant förpackningsintyg för containrar som överensstämmer med IMDG-koden.

Avsändaren skall, i de fall som bestäms genom förordning av ministeriet, i god tid före transporten sända skriftliga säkerhetsföreskrifter till transportören.

Fordonet skall vara försett med ett godkännandeintyg enligt 22 §, om ett godkännande krävs av fordonet.

Vid transport av farliga ämnen över mängder vad som avses i punkt 1.1.3.6 i bilaga A till ministeriets förordning skall varje person i fordonets besättning medföra ett identitetsbevis försett med fotografi. (21.4.2005/250)

Bestämmelser om ADR-körtillstånd finns i 11 b § i TFÄ-lagen och i förordningen om körtillstånd för förare av fordon som transporterar farliga ämnen (1112/1998).
(21.4.2005/250)

De handlingar som avses i 1–5 mom. skall medföras i transportfordonet under transporten. Om på transporten tillämpas en separat överenskommelse enligt 4 §, skall en kopia av den tillämpade överenskommelsen också medföras i fordonet. (21.4.2005/250)

27 § (21.4.2005/250)

Transport

Om transporten av farliga ämnen avbryts av någon orsak som avses i 14 § 2 mom. i TFÄ-lagen, kan tillsynsmyndigheten bevilja tillstånd för att fortsätta transporten efter ett myndigheten försäkrat sig om transportens säkerhet. Om kraven enligt bestämmelserna inte kan uppfyllas och tillsynsmyndigheten inte har beviljat tillstånd att fortsätta färden, skall tillsynsmyndigheten tillhandahålla transportören den behövliga administrativa hjälpen. Detta tillämpas också i situationer där transportören meddelar tillsynsmyndigheten att avsändaren inte har meddelat transportören egenskaperna hos det farliga ämne som transporteras och att transportören på grundval av villkoren i transportavtalet önskar att den farliga lasten lossas, förstörs eller oskadliggörs.

Med undantag av transportenhetens besättningsmedlemmar är det förbjudet att transportera personer i en transportenhet som transporterar farliga ämnen, om inte något annat bestäms i ministeriets förordning.

27 a § (21.4.2005/250)

Tryggande av tillfälliga förvaringsplatsers säkerhet

Om större mängder farliga ämnen transporteras än vad som avses i punkt 1.1.3.6.3 i bilaga A till ministeriets förordning, tillämpas 11 d § 4 mom. i TFÄ-lagen på tillfällig förvaring i terminaler, i fordonsdepåer och på andra motsvarande områden i samband med transport av farliga ämnen. Terminalerna, fordonsdepåerna och andra motsvarande områden skall i mån av möjlighet ha god belysning, allmänt tillträde till dem skall förhindras och områdena skall också i övrigt skyddas noggrant.

28 § (21.4.2005/250)

Farliga ämnen som resgods

Farliga ämnen får transporteras som resgods i sådana mängder som avses i punkt 1.1.3.1 (a) i bilaga A och i punkt 20.3 i bilaga C till ministeriets förordning. Passagerare som transporterar farliga ämnen som resgods i buss skall innan färden börjar underrätta föraren eller transportören om de farliga ämnen som transporteras som resgods. I fråga om emballering och märkning av farliga ämnen som transporteras som resgods skall ministeriets förordning iakttas.

29 § (21.4.2005/250)

Godkännande av och anmälan om transporter av radioaktiva ämnen

Avsändaren skall i de fall som föreskrivs i kapitel 5.1 i bilaga A till ministeriets förordning ansöka om godkännande för transport av radioaktiva ämnen hos strålsäkerhetscentralen och anmäla transporter av radioaktiva ämnen till strålsäkerhetscentralen.

29 a § (21.4.2005/250)

Strålskydds- och kvalitetssäkringsprogram

Den som transporterar eller tillfälligt förvarar radioaktiva ämnen skall ha ett strålskyddsprogram, om inte annat föreskrivs i kapitel 1.7 i bilaga A till ministeriets förordning. Av strålskyddsprogrammet skall framgå vilka åtgärder som skall vidtas i syfte att förhindra och begränsa strålningsexponering förorsakad av transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen. Dessa åtgärder skall ställas i relation till storleken av och sannolikheten för strålningsexponering. Strålskyddsprogrammet skall tillställas strålsäkerhetscentralen för kännedom innan transport- eller förvaringsverksamheten inleds.

Om inte annat föreskrivs i kapitel 1.7 i bilagan A till ministeriets förordning skall verksamhetsutövaren för att säkerställa att funktionerna motsvarar kraven för tillämpning i sin verksamhet utarbeta ett kvalitetssäkringsprogram

- 1) för transport av alla radioaktiva ämnen av speciell beskaffenhet och radioaktiva ämnen med liten spridbarhet,
- 2) för konstruktion, tillverkning, provning, dokumentation, användning, underhåll och inspektion av alla kollin som används för transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen, samt
- 3) för alla åtgärder i samband med transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen.

Ett kvalitetssäkringsprogram enligt 2 mom. skall grunda sig på sådana krav eller anvisningar som strålsäkerhetscentralen anser vara godtagbara. Kvalitetssäkringsprogrammet skall på begäran tillställas strålsäkerhetscentralen.

5 a kap (21.4.2005/250)

Tillsynsmyndighetens kontroller

29 b § (21.4.2005/250)

Kontroller

De tillsynsmyndigheter som nämns i 30 § 1 mom. skall utföra kontroller enligt detta kapitel på en representativ del av vägtransporterna av farliga ämnen för att övervaka att bestämmelserna och föreskrifterna om transport av farliga ämnen iakttas vid transporterna.

29 c § (21.4.2005/250)

Utförande av kontroller

En kontrollista enligt modellen i bilaga I till rådets direktiv 95/50/EG om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods, sådan den lyder senast ändrad

genom kommissionens direktiv 2004/112/EG om anpassning till den tekniska utvecklingen av rådets direktiv 95/50/EG om enhetliga förfaranden för kontroller av vägtransporter av farligt gods, skall användas när kontroller utförs.

Vid kontrollerna skall också övervakas att de säkerhetsåtgärder som krävs vid transport av farliga ämnen svarar mot bestämmelser och föreskrifter.

Kontrollerna genomförs med stickprov och de skall utföras så snabbt som möjligt utan att transporten förorsakas oskäligt dröjsmål eller andra olägenheter.

29 d § (21.4.2005/250)

Kontrollplats

Kontroller skall utföras på en så omfattande del av vägnätet som möjligt. På hamn-, upplags- och fabriksområden, flygplatser eller andra motsvarande områden kan kontroller utföras, ifall transporten enligt 3 § 1 mom. 4 punkten i TFÄ-lagen skall betraktas som vägtransport.

Kontrollerna skall utföras på sådana platser att trafiken eller miljön inte orsakas fara av kontrollerna eller när fordon hejdas i trafiken. Vid valet av kontrollplats skall dessutom beaktas möjligheterna att sätta transporten i behörigt skick, ifall brister i transporten påträffas.

29 e § (21.4.2005/250)

Kontrollintyg

Den som utför kontrollen skall ge fordonets förare en kopia av den kontrollista som nämns i 29 c § 1 mom. som intyg över utförd kontroll. Intyget skall förvaras i fordonet under transporten och det skall på begäran visas upp för den myndighet som övervakar transporter.

29 f § (21.4.2005/250)

Rapportering

Polisen, gränsbevakningsväsendet och tullverket tillställer var för sig kommunikationsministeriet senast före utgången av den januari månad som följer på kontrollåret ett sammandrag i enlighet med bilaga III till det direktiv som avses i 29 c § 1 mom. av de kontroller som de har utfört under varje kalenderår. Antalet konstaterade överträdelser anges specificerade enligt bilaga II till direktivet.

6 kap

Särskilda bestämmelser

30 § (21.4.2005/250)

Tillsynsmyndigheter

Polis övervakar vägtransporter av farliga ämnen och tillfällig förvaring som hänför sig till dem. Transporter till eller från Finland av farliga ämnen på väg och tillfällig förvaring i anslutning till dem övervakas också av tullverket och gränsbevakningsväsendet inom

respektive myndighets verksamhetsområde. Om transporter som sker under övervakning av försvarsmakten bestäms i TFÄ-lagen.

Strålsäkerhetscentralen övervakar i samarbete med de myndigheter som nämns i 1 mom. ärenden med anknytning till transport och tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen.

31 §

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter

De i 30 § nämnda tillsynsmyndigheterna ger utländska tillsynsmyndigheter handräckning när det gäller övervakning av transport av farliga ämnen, om den grundar sig på Europeiska gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland. Finländska tillsynsmyndigheter skall anmäla upprepade och allvarliga förseelser som äventyrar säkerheten vid transport av farliga ämnen till behörig myndighet i den stat där det fordon som är delaktigt i förseelsen är registrerat eller där företaget har sin hemort, om en sådan anmälan grundar sig på gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal.

De i 30 § nämnda tillsynsmyndigheterna skall till utländska behöriga myndigheter anmäla de påföljder som med avseende på trafikidkare eller företag har genomförts i Finland till följd av upprepade och allvarliga förseelser som har skett utomlands och som äventyrar säkerheten vid transport av farliga ämnen, om anmälan grundar sig på Europeiska gemenskapens bestämmelser eller på förpliktelser i ett internationellt avtal som är bindande för Finland.

32 §

Säkerhetsteknikcentralens och strålsäkerhetscentralens rätt att låta utföra test

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att vid behov och i synnerhet när en förpackning eller tank går sönder och orsakar men eller fara låta ett laboratorium som säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen bestämmer utföra test för att säkerställa att förpackningen eller tanken uppfyller de föreskrivna kraven.

33 §

Undantag i fråga om räddningsuppgifter

Då det är fråga om brådskande räddningsuppgifter får undantag göras från bestämmelserna i denna förordning, om iakttagandet av bestämmelserna skulle försvåra räddningsverksamheten.

34 § (21.4.2005/250)

Olyckshändelser och anmälan om dem

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en olyckshändelse som till följd av läckage eller av andra orsaker medför risk för att människor, egendom eller miljön skadas, skall fordonets förare eller den som ansvarar för lastningen eller lossningen omedelbart anmäla det inträffade till nödcentralen, meddela räddningsmyndigheten de uppgifter den behöver och vidta lämpliga skyddsåtgärder.

Om det vid transport av ett farligt ämne inträffar en sådan olyckshändelse som avses i kapitel 1.8 i bilaga A till ministeriets förordning, såsom läckage av farligt ämne, omedelbart hotande fara för läckage av farligt ämne, skada på människor, egendom eller miljön eller en händelse på grund av vilken hjälp begärts av myndigheterna, skall transportören omedelbart lämna säkerhetsteknikcentralen en olycksrapport enligt den modell som ingår i ministeriets förordning. Om det är fråga om transport av radioaktivt ämne skall rapporten lämnas till strålsäkerhetscentralen.

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att begära ytterligare utredningar utöver dem som avses i 2 mom., om sådana anses vara nödvändiga med beaktande av olyckshändelsens art och omfattning.

I samband med betydande olyckor avger kommunikationsministeriet en i ADR-bestämmelserna avsedd olycksrapport till sekretariatet vid Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa.

35 §

Anmälan om godkännande av förpackningar eller tankar

Besiktningsorganet skall underrätta säkerhetsteknikcentralen om typgodkännande av förpackningar eller tankar avsedda för transport av farliga ämnen eller annat motsvarande påvisande av att de stämmer överens med kraven.

Strålsäkerhetscentralen för register över förpackningar och tankar som är avsedda för transport av radioaktiva ämnen och som har typgodkänts eller vilkas typ på annat sätt har påvisats stämma överens med kraven. Säkerhetsteknikcentralen för register över förpackningar och tankar som är avsedda för transport av andra farliga ämnen.

36 § (21.4.2005/250)

36 § har upphävts genom F 21.4.2005/250.

37 §

Sökande av rättelse

Om sökande av rättelse i sådana i 22 § 1 och 2 mom. avsedda beslut som den som utför en besiktning har fattat i samband med en besiktning bestäms i 26 § lagen om koncession för fordonsbesiktning.

38 §

Anvisningar

Kommunikationsministeriet, inrikesministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentralen, gentekniknämnden, Fordonsförvaltningscentralen, tullverket och gränsbevakningsväsendet kan vid behov meddela anvisningar om frågor som hör till respektive organs behörighetsområde.

39 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002. Förordningens 6–14 § träder dock i kraft den 1 januari 2003 och 15 § 3 mom. den 1 juni 2003.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 16 augusti 1996 om transport av farliga ämnen på väg (632/1996) jämte ändringar.

40 §

Övergångsbestämmelser

Sådana klassificeringar och godkännanden av fordon, som beviljats med stöd av den förordning som upphävs genom denna förordning förblir som sådana i kraft.

Förpackningar och tankar som överensstämmer med den förordning som upphävs genom denna förordning får alltså användas.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Kommissionens direktiv 2001/7/EG (32001L0007); EGT nr L 30, 1.2.2001, s. 43

Ikraftträdelsestadganden:

3.4.2003/283 :

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 2003.

De bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft får tillämpas till och med den 30 juni 2003.

21.4.2005/250 :

Denna förordning träder i kraft den 1 juni 2005. Förordningens 8 § 5 mom., 15 § 1 mom. 5 och 6 punkten, 24 § 1 och 2 mom., 26 § 4–6 mom., 27 a § samt 29 c § 2 mom. träder dock i kraft den 1 juli 2005.

Denna förordnings 6 och 25 § tillämpas från och med den 1 juli 2005.

Gastankar, tryckfat, batterier av flaskor och flaskpaket som har tillverkats i utlandet och som importerats får tas i bruk i Finland fram till den 1 juli 2007 med tillämpning av 24 § 1 och 2 mom., sådana de lyder den 30 juni 2005.

De som bedriver transport eller tillfällig förvaring av radioaktiva ämnen när denna förordning träder i kraft skall före den 1 juni 2006 tillställa strålskyddscentralen ett strålskyddsprogram enligt 29 a § 1 mom.

Vid de kontroller av vägtransporter som avses i 5 a kap. används i stället för den kontrollista enligt modell som avses i 29 c § 1 mom. och det sammandrag som avses i 29 f § fram till den 31 december 2005 en kontrollista enligt de bestämmelser som gäller när denna förordning

träder i kraft, varvid också konstaterade förseelser specificeras enligt de bestämmelser som gäller när denna förordning träder i kraft.

Kommissionens direktiv 2004/111/EG (32004L0111); EGT nr L 365, 10.12.2004, s. 25,
Kommissionens direktiv 2004/112/EG (32004L0112); EGT nr L 367, 14.12.2004, s. 23